

Abstrakt

Působení zvuku na člověka i ekosystémy je věnována ve vědeckém, ale i v uměleckém prostředí stále větší pozornost. S rozvojem technologií a narůstající nutností reflexe lidské činnosti se formují nové přístupy pro řešení problematiky zvuku v krajině. V předložené práci vycházím z konceptů akustické ekologie a práce R. M. Schafera. Český geografický výzkum vyjma hlukových map narůstající naléhavost zohlednění zvukového prostředí nereflektuje. Prostřednictvím této práce je proto představena terminologie, koncepty a některé metody využívané v oborech jako je akustická ekologie nebo ekologie zvukových krajin. Rešerše literatury ukazuje uplatnění této terminologie, konceptů a metod v geografickém výzkumu mnoha oblastí, jmenovitě v městském a krajinném plánování, v geografii cestovního ruchu, volného času, zdraví nebo v krajinné ekologii. V empirické části navazuji na pionýrskou myšlenku akustické typologie krajiny. Prostřednictvím kvalitativního výzkumu, formou poslechových procházek a narativních rozhovorů, jsem získal data pro kritické zhodnocení akustické typologie krajiny podle Hendrycha a Hynka (2008). Jako vedlejší metody jsem využil nahrávání zvukových dat. Tato data jsou prezentována formou spektrogramů a zvukových nahrávek umístěných v prostředí mapové aplikace ArcGIS Online. Bylo zjištěno, že Hendrych a Hynek ve své práci vhodně popisují jimi vymezené zvukové krajiny z pohledu percepce zvuku člověkem. Přesto navrhuji vlastní kategoriální systém použitý pro klasifikaci zvukových krajin vycházející z terminologie akustické ekologie podle R. M. Schafera a P. Amphoux. Ze získaných dat, a v souladu s dalšími studii, vyplývá důležitost rozdělení antropofonie na zvuky mechanické a lidské zvuky. Z dosažených výsledků stanovuji vlastní typologii zvukových krajin Česka složenou z devíti typů. Výsledky práce je vhodné využít pro další navazující výzkum zvukových krajin a současně pokračovat v diskuzi odborné terminologie a výzkumných metod.